

er stillet af et enkelt Medlem af Udvalget, nemlig den ærede Rigsdagsmand for Skjelsfjor (Boisen), og jeg er saa langt fra at kunne finde noget Farligt ved dette Forslag, at jeg tilstaaer, det gaaer høit over mit Begreb, hvorledes den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste District (Hall) har kunnet finde Noget, der, hvis jeg ikke misforstod ham, grundfede til Grundlovsstridighed i dette Forslag. Jeg erindrer meget vel Grundlovens § 22, og jeg erindrer ogsaa, at det netop idag er et Aar siden, at vi vedtogte baade den Paragræf og hele Grundloven ved 3die Læsning, men jeg er fuldkommen overbevist om, at det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds (Boisen), paa ingen Maade staaer i Modsigelse med Grundlovens § 22 — der staaer deri om de forskjellige Embedsmænd, at disses Pensioner fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsloven — men, naar nu Pensionsloven gaaer ud paa, at Pensionerne for alle de Embedsmænd, som ikke have tjent i 25 Aar, fastsættes af Thinget, saa fastsættes ganske vist ogsaa disse forskjellige Embedsmænds Pensioner „i Overensstemmelse med Pensionsloven“. Der kan ikke være fjerneste Tvivl derom, og, naar den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste District mener, at det vel kunde være, at det ikke stod i Strid med Paragræfens Ord, men at det derimod ganske vist stod i Strid med Paragræfens Tanke, saa vilde jeg blot ønske, at han noget nærmere vilde have paavist os denne Tanke, som for mig idetmindste ikke er legemliggjort noget andet Sted end i disse Ord. Naar jeg altsaa slutter mig til det Forslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 4de Valgkreds, saa skal jeg kun tillade mig at anføre een eneste Ting i Hensyn til dets Anbefaling. Man maa ikke være bange for, at jeg skal følge den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds, ved med ham at fordybe mig i alle de roeskildte Stænderforhandlinger angaaende dette Punkt, men jeg skal kun tillade mig at fremhæve eet eneste Punkt, og det er det, at det er saa langt fra at være noget heelt Nyt, som Rigsdagsmanden for Skjelsfjor er kommen med, at tværtimod Generalfrigscommissair Abra-

hamfen i 1846 i Stænderne kom med det Forslag, at Pensionsberettigelse ikke skulde finde Sted uden for den Embedsmænd, som havde tjent i 15 Aar, og, naar den ærede Rigsdagsmand for Skjelsfjor selv har erklæret, at de 25 Aar var en vilkaarlig Bestemmelse, saa ere de 15 Aar ligesaa vilkaarlig en Bestemmelse; det er altsaa ikke det Væsentlige ved dette Forslag, og det er desuden endnu mindre godtgjort, at de 15 Aar skulde være rigtigere eller at foretrække for de 25 Aar. Jeg skal endnu kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa eet eneste Punkt, som forekommer mig paa en ganske besynderlig Maade at karakterisere den os forelagte Pensionslov. Det hedder saaledes i denne Lovs § 15, at Embedsmænds Børn, naar de dertil ere trængende og værdige, kunne faae Pension, Sønerne dog ikke ud over deres 21de Aar og Døttrene kun, saalænge de ere ugifte. Det er af Udvalget — og jeg tillader mig her ganske særligt at fremhæve, at i dette Udvalg stode blandt Andre to Mænd, som tillige ere Medlemmer af det nedsatte Udvalg angaaende Invalideloven, nemlig den ærede Ordfører i nærværende Pensionslov og Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgkreds — i Udvalget er det foreslaaet, at Børn af Embedsmænd skulle have Pension, til de blive 18 Aar. Derimod hedder det i Invalideloven — og der er ikke gjort noget Forslag om Forandring i den Betænkning, som er os meddeelt —, at Børn af vore faldne Fædrelandsforsvarere skulle kun have Pension til det 15de Aar; men det er ikke den eneste Forskjel, thi, ifølge Udvalgets Betænkning til Pensionsloven skal enhver afdød Embedsmænds Børn have Pension, derimod skal en falden Fædrelandsforsvarers Børn kun have Pension, naar ogsaa Moderen er død. Altsaa, medens man vil sikke Børnene af enhver Embedsmænd Pension, saa vil man kun sikke Børnene af vore faldne Krigere en saadan, naar de tillige ere moderløse, og, medens Børnene af enhver Embedsmænd skulle have Pension til de ere 18 Aar, saa skulle Børnene af vore faldne Krigere kun have Pension, til de ere 15 Aar. (En Stemme: Det er en Misforstaaelse!) Nei! det er ikke — og dette forekommer mig, som sagt, at være et ikke ubetydeligt Bidrag